

CHLOÉ PARÉ

Ephémérides (groupe d'objets), 2024
Voile de coton, corde, maille en acier inoxydable, miroir que j'ai depuis 2016, bouts de voile en polyester, pâte polymère, feuilles d'acrylique, 5,2 g de paillettes végétales, anneaux en laiton, lattes en fibre de verre, bougie, glace lyophilisée, étoiles trouvées sur le sol à Marseille.

Ephémérides (groupe d'objets) est un ensemble de dualités transcrivant des objets, expériences et appareils stellaires et sensoriels, étroitement liés à Marseille. Un plateau symbolique porte les défaillances de la chaussée urbaine et les fissures cosmiques ; une éphéméride de Vénus s'éternise et se défait sur un cénotaphe en plexiglas ; des astéroïdes deviennent des ontologies de villes, d'humains et d'épaves ; un groupe de galaxies et une sœur habitent leurs multiplicités dans 5,2 g de paillettes végétales ; des moments vécus et manqués se retrouvent dans des étoiles sur le sol, une bougie et une chanson. La muséologie fictive et la fabrication de voiles se croisent dans une constellation subjective de la ville de Marseille, de ruptures transformatrices et de récits lointains d'une nostalgie d'un autre monde.

Cette série a été façonnée par plusieurs objets liés à la ville elle-même, le Musée d'Histoire de Marseille, la Voilerie Phocéenne et l'Observatoire de Marseille. J'ai été inspiré par des objets très spécifiques, mais aussi par les processus de ces lieux partenaires. Le récit fascinant et le positionnement historique et matériel du Musée m'ont donné un cadre pour créer ma propre collection imaginaire contextualisée. En même temps, les beautés fonctionnelles et énigmatiques de la voilerie, de la capacité de déploiement et des objets destinés à voyager, mais qui parfois ne le font pas, m'ont fait découvrir un nouvel ensemble de pratiques et d'investigations matérielles. Ces rencontres ont été associées à mes recherches artistiques sur les récits astronomiques et scientifiques et ont abouti à cet ensemble de découvertes qui contiennent des questions actuelles, passées et futures, des indices d'un monde qui se déploie en temps quantique dans mes mains, mon cerveau et mon ordinateur portable. À partir de là, je donne un bref aperçu de l'histoire de chaque objet/dualité.

α. Défaillances du trottoir/fissures cosmiques

D'un côté, cet objet est un plateau conceptuel des trottoirs (brisés) de Marseille. De l'autre, il représente des fissures cosmiques (ou cordes cosmiques), qui sont des défauts topologiques hypothétiques causés dans l'univers primitif, lorsque la température a soudainement changé, comme des fissures apparaissant dans la glace. Les pièces sont fabriquées en voile de coton et s'inspirent techniquement des voiles carrées des navires

anciens. Elles se brisent et se connectent simultanément grâce au motif découpé au laser, proposant ainsi une ontologie de la guérison.

β1. 20 Massalia (astéroïde)

β2. Marseille (ville)

β1 est Massalia 20, un astéroïde découvert le 19 septembre 1852 par Jean Chacornac à l'Observatoire de Marseille et la nuit précédente par Annibale de Gasparis à l'Observatoire de Naples en Italie. C'est l'un des premiers astéroïdes à porter le nom d'un lieu, plutôt que celui d'un personnage ou d'un concept mythologique ou iconique. Cet objet représente la forme de l'astéroïde qui se déploie. Sa dualité β2 représente la ville de Marseille.

γ. 402 Chloë (astéroïde)

402 Chloë est un astéroïde découvert par l'astronome Auguste Charlois le 21 mars 1895 depuis Nice. J'ai découpé son déploiement sur un miroir en plexiglas que je possède depuis 2016.

δ1. 444 Gyptis (astéroïde)

δ2. Gyptis (réplique de Jules-Verne 9)

Ces deux objets sont des chutes de voile de la Voilerie Phocéenne, découpées aux ciseaux sur les motifs qui y figurent. L'un symbolise l'astéroïde Gyptis 444.

Le second représente la réplique contemporaine de l'épave grecque archaïque Jules Verne 9, nommée Gyptis, située au Musée d'Histoire de Marseille.

ε. Venus Ephemeris (septembre 20-octobre 17)

Les éphémérides sont des tables astronomiques contenant les coordonnées d'objets stellaires à partir de points de vue spécifiques. Elles étaient essentielles pour la navigation et pour définir les orbites, les tailles et les distances des objets célestes. Aujourd'hui, elles sont générées numériquement. Dans cette pièce, influencée par le travail de Dominique Castell, j'ai généré une éphéméride pour la position de Vénus, vue de Marseille, pendant ma résidence ici. Une partie est gravée sur du plexiglas, éternisant une activité stellaire subjective et temporaire.

στ. Cercle répéteur

Le cercle répéteur, conservé au Musée d'histoire, est l'un des quatre appareils utilisés entre 1792 et 1798 pour effectuer des mesures angulaires complexes qui ont contribué à la détermination du mètre. Je tire un jeu de mots de son nom et le symbolise par le relief d'un bel objet trouvé dans la Voilerie, qui sert de base pour perforer les voiles.

ζ. Foucault (téléscope)

Foucault, du nom de son créateur, est un télescope emblématique situé à l'Observatoire de Marseille. Il fut le premier télescope dont le miroir était en verre argenté, ce qui marqua

une révolution pour l'époque. Cet objet est représenté par des morceaux de tentatives "ratées" de découpe d'autres objets sur du verre acrylique.

η1. Quintette de Stephan (groupe de galaxies)

η2. Anna (7 octobre)

η1 représente la poussière cosmique du groupe de galaxies du Quintette de Stephan, découvert parmi de nombreuses nébuleuses avec le télescope de Foucault par Édouard Stephan en 1877. η2, l'autre 2,6 g de paillettes d'origine végétale, représente ma sœur et notre rencontre d'un jour, le 7 octobre.

θ1. Anneaux de Saturne (12 octobre)

θ2. Anneaux de voile

Ces anneaux, trouvés à la Voilerie, sont en laiton, ce qui les rend inutilisables pour un voilier. Ils représentent eux-mêmes en θ2 et en θ1 les anneaux de Saturne, que je devais voir lors d'une nuit d'observation ici à Marseille mais qui a été annulée en raison des conditions météorologiques.

ι1. Vert spectre cosmique (2002 couleur de l'univers)

ι2. joyeux anniversaire

Ces deux objets ont été identifiés après leur découverte. Il s'agit de mini-lattes provenant de la Voilerie et portant la couleur vert spectre cosmique, couleur supposée être celle de l'univers vu de la Terre avant d'être remplacée par la couleur latte cosmique (le café) en 2002. La bougie est pour les anniversaires des êtres aimés que je pensais ne pas manquer, mais c'est le cas, pour encore une année : joyeux anniversaire !

ια. Vanille-noire (crème glacée)

Crème glacée lyophilisée, également appelée nourriture d'astronaute, au parfum de vanille noire.

ιβ. Somewhere Near Marseilles (chanson)

Une chanson de Utada Hikaru, dans les genres pop et deep house, qui explore une relation à distance. On ne sait pas si les deux personnes se sont rencontrées à Marseille ou non. En me déplaçant moi-même assez souvent, je me retrouve dans ces sentiments de désir et de besoin de connexions qui tombent parfois à l'eau, laissant l'espace et le temps pour que d'autres se développent. Je symbolise cette chanson par de petites étoiles trouvées dans les rues de Marseille pendant cette résidence, qui font partie d'une série plus large d'étoiles trouvées sur le sol que je collectionne depuis dix ans.

Chloé Paré - dans le cadre de la résidence avec voyons voir, la Voilerie Phocéenne et le Musée d'Histoire de Marseille, en collaboration avec les Beaux-Arts de Marseille, les Beaux-Arts d'Athènes, l'Institut Français de Grèce, la Hellenic American Union, en conversation avec Clare Poolman, Dominique Castell, Aude Halbert, Céline Ghisleri, Anaïs Délage, et sous la commission de Louisa Karapidaki

CLARE POOLMAN

Traverser le sillage et se retrouver à la dérive.
Puis choisir de rester dans la position de ne pas savoir, ou de ne pas encore savoir.

Les travaux suivants sont une exploration des lignes, des lettres et des cartographies, se déployant à la lumière de mes rencontres avec Rhodes.

Les lignes cherchent leur autonomie au-delà des sens connotés par les systèmes de notation. Des figures s'introduisent parmi les structures. Des voix balbutient et se synchronisent, pour l'espace d'un instant.

1. Ecrire des murs (lignes pour les gens en quête d'un abri).
Kit incomplet de découpes adapté d'un kit *Paperstructures*, photocopie sur papier cartonné, table en carton.

A l'aide d'outils quotidiens - ciseaux, colle - les briques et le plâtre d'une maquette de maison *archontiko* sont remplacés par des écritures d'origines diverses : journaux en anglais, premiers alphabets, notes trouvées... Cette pièce se porte témoin des personnes arrivant à Rhodes à la recherche d'un chez-soi sûr.

2. Dessiner des fils.
Papiers, encres, étendoir.

Des traces manuscrites se font fils, tissant des surfaces ; on bascule d'une seule dimension à deux, puis à trois, et inversement.

3. TOITS.
Installation de dessin tactile,
25 m de ruban noir antidérapant.

Comme si le sol surélevé de cette moitié de la galerie n'était qu'un pli, le dessin au ruban adhésif se plie du mur au sol. Nous sommes invités à passer nos mains sur les surfaces et à scruter la pénombre à la recherche d'un contour : peut-être la trace d'un espace antérieur, peut-être la projection d'un espace à venir.

4. Kastello, Kleovoulou Square 1, Rhodes.
Peinture-vidéo sur smartphone, 3'.

Des lignes, projetées de l'extérieur grâce à un phénomène naturel de camera obscura, traversent un mur intérieur du Palais du Grand Maître des Chevaliers de Rhodes.

5. How big is my love?
Enveloppe standard internationale du papetier Makris de Rhodes.

Une enveloppe est ouverte, révélant la doublure bleue destinée à assurer l'intimité de son contenu.

6. Paperstructures: Instructions.
Enregistrement sonore de 6', lu toutes les 15'. En collaboration avec Kristos Karatsalos.

Un enfant lit un ensemble d'instructions qu'il n'a jamais vu auparavant. Ensuite, l'enfant aide l'adulte à lire les instructions dans un alphabet et une langue que l'adulte ne comprend pas. Les instructions font partie d'un kit rare trouvé à Rhodes. Elles expliquent comment fabriquer une version papier de l'*archontiko* de G. Schwartz, une maison caractéristique de l'architecture grecque traditionnelle du XVIIIe siècle.

7. Nous devrions les tenir pendant un certain temps avec nos mains.
Encre de Chine sur 4 feuilles de papier fixées ensemble à l'aide d'épingles.

Son titre tiré de *Paperstructures : Instructions*, cette pièce est une réponse à une série de stèles de Nisyos (IIIe - IVe siècles après J.-C.) conservées au Musée archéologique de Rhodes. Sur chaque stèle de marbre, différents groupes sont sculptés en relief : un père et son fils, trois frères et sœurs, un couple... Souvent, ils placent une main sur le cœur, parfois une main dans la main de l'autre.

***Copiercoller.** Texte construit à partir de messages échangés pendant notre résidence.

Merci Λουίζα Καραπιδάκη,
et merci à :
Anaïs Déléage
Άννα Παπαδόπουλος
Aude Halbert
Auréline Caltagirone
Αλέξανδρος Αγγελάκης
Λαμπρινή Κωστίκα
Λιλά Μανιάτες
Διονύσης Καρατσαλος
Dominique Castell
Bernadette Clot-Goudard
Frey Tamás
Κωνσταντίνα
Χλόη Παρέ
Χρήστος Καρατσαλος
Χριστίνα Ιορδανίδου
Malvina Tsiora
Μιχάλης Μακρής
Etta Marthe Wunsch
Sophie Blet
Céline Ghisleri
Coline Bertolle
Όλγα Βλάχση

— Clare Poolman
dans le cadre de la résidence 2024 à l'annexe de l'ASFA à Rhodes, en collaboration avec les Beaux-Arts de Marseille, voyons voir, les Beaux-Arts d'Athènes, l'Institut Français de Grèce, la Hellenic American Union, et en conversation avec Chloé Paré et Dominique Castell.

*COPIERCOLLER

Beaucoup sur les mouvements
Préparatifs toujours en cours
Dis-moi où et quand
Dis-moi si je peux venir aider
Je vais aller vers la mer aujourd'hui
Il y a trop de coïncidences ici
J'en reste là pour l'instant
utiliser le laser-cutter
jeux de lumière dans le château
les vestiges de quelque chose « d'utile »
monter en haut au-delà du sommet de l'escalier principal et regarder en arrière
quelle est la différence entre un artiste et un touriste ?
comment un résultat devrait ressembler
ligne très fine
Puis-je aider d'une manière ou d'une autre ?
vivifiant
Je t'ai dit que je trouvais des petites étoiles sur le sol ?
choses importantes qui ont été exclues
Somewhere near Marseilles
Bonne nuit Clare
de tels dilemmes moraux sont familiers (nous faisons attention à ne pas nous couper)
le mur a chuté
ici-ité
béant
κενό [keno]
void, gap et empty, vacuous
merci
Bonne nuit
le texte s'enfonce dans le mur
Je crée un monstre
Bonjour Chloé
Incroyable (astéroïde)
encore à tisser
merci
J'ai utilisé tes allumettes
maintenant je laisse tout de côté
nous sommes toutes des répétitions de quelque chose
merci
pierre feuille ciseaux
Je viens d'en convenir avec toi en japonais
ces carrés-là
ont un pouvoir
leur forme absolue
et le
ils sont à cet endroit
et ce qu'ils font
je le massacre
Bonjour Clare
j'aime horizontal
corrections structurelles/centrales
Salut Chloé

ΧΑΟΗ ΠΑΡΕ

Εφημερίδες (ομάδα αντικειμένων), 2024

Βαμβακερό πανί, σχοινί, πλέγμα από ανοξείδωτο ατσάλι, καθρέφτης που έχω από το 2016, κομμάτια πανιού πολυεστέρα, πολυμερής πηλός, ακρυλικά φύλλα, 5,2 γραμμάρια φυτικού γκλίττερ, δαχτυλίδια ορειχάλκου, πηχάκια από υαλοβάμβακα, κερί, λυοφιλοποιημένο παγωτό, αστέρια που βρέθηκαν στους δρόμους της Μασσαλίας

Οι *Εφημερίδες (ομάδα αντικειμένων)* αποτελούν ένα σύνολο από δυαδικότητες που μεταγράφουν αστρικά και τοπο-κεντρικά αντικείμενα, εμπειρίες, και μηχανισμούς με βιωματική αφορμή την πόλη της Μασσαλίας. Ένα συμβολικό ιστίο φέρει αστικές ρωγμές οδοστρώμάτων και κοσμικές χορδές· μία αστρονομική εφημερίδα της Αφροδίτης διαιωνίζεται και αναιρείται σε ένα κενοτάφιο από πλεξίγκλας· αστεροειδείς γίνονται οντολογίες πόλεων, ανθρώπων και ερειπίων πλοίων· μία ομάδα γαλαξιών και μία αδελφή κατοικούν τις πολλαπλότητές τους μέσα σε 5,2 γραμμάρια βιοδιασπώμενου γκλίττερ· βιωμένες και χαμένες στιγμές εντοπίζονται σε αστέρια στο έδαφος, σε ένα κερί και σε ένα τραγούδι. Η μυθοπλαστική μουσειολογία και η ιστιοτεχνία διασταυρώνονται στον υποκειμενικό αστερισμό της πόλης της Μασσαλίας, εν μέσω μεταμορφωτικών ρήξεων και αποξενωτικών αφηγήσεων ενός απόκοσμου πόθου.

Αυτή η σειρά διαμορφώθηκε από διάφορα αντικείμενα συνδεδεμένα με την ίδια την πόλη, το Μουσείο Ιστορίας της Μασσαλίας, τη Voilerie Phocéenne (ένα τοπικό εργαστήριο κατασκευής πανιών) και το Αστεροσκοπείο της Μασσαλίας. Εμπνεύστηκα από πολύ συγκεκριμένα αντικείμενα, αλλά και από τις διαδικασίες των συνεργαζόμενων φορέων. Η συναρπαστική αφήγηση και η ιστορική και υλική τοποθέτηση του Μουσείου μου έδωσαν το πλαίσιο για να δημιουργήσω τη δική μου νοητή συλλογή. Ταυτόχρονα, η λειτουργική και αινιγματική ομορφιά της κατασκευής πανιών, της εν δυνάμει αναδίπλωσης, καθώς και των πραγμάτων που είναι φτιαγμένα για να ταξιδεύουν, αλλά μερικές φορές δεν το κάνουν, με εισήγαγαν σε ένα νέο σύνολο υλικών πρακτικών και ερευνών. Αυτές οι εισαγωγές συνδύαστηκαν με την καλλιτεχνική μου έρευνα στις αστρονομικές και επιστημονικές αφηγήσεις, και κατέληξαν σε αυτό το σύνολο ανακαλύψεων που περιέχει ερωτήματα για το παρόν, το παρελθόν και το μέλλον, καθώς και ενδείξεις για έναν κόσμο που ξετυλίγεται σε κβαντικό χρόνο στα χέρια μου, στον εγκέφαλό μου και στον υπολογιστή μου. Παρακάτω παραθέτω σύντομες σημειώσεις για κάθε αντικείμενο/δυαδικότητα.

α. Βλάβες οδοστρώματος/κοσμικές ρωγμές

Από τη μία πλευρά, αυτό το αντικείμενο είναι ένα εννοιολογικό πεδίο των (σπασμένων) πεζοδρομίων της Μασσαλίας. Από την άλλη, αντιπροσωπεύει κοσμικές ρωγμές (ή κοσμικές χορδές), οι οποίες είναι υποθετικές τοπολογικές ατέλειες που προκλήθηκαν στο πρώιμο σύμπαν, όταν η θερμοκρασία άλλαξε ξαφνικά, όπως οι ρωγμές που εμφανίζονται στον πάγο. Τα κομμάτια είναι κατασκευασμένα από βαμβακερό πανί και τεχνικά διαμορφώνονται από τα τετράγωνα πανιά των αρχαίων πλοίων. Διαρρηγνύονται και συνδέονται

ταυτόχρονα από το μοτίβο που ιχνογραφείται στην επιφάνεια του υφάσματος από κοπτικά με λείζερ, προτείνοντας μία οντολογία ίασης.

β1. 20 Μασσαλία (αστεροειδής)

β2. Μασσαλία (πόλη)

Το β1 είναι η Μασσαλία 20, ένας αστεροειδής που ανακαλύφθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 1852 από τον Jean Chacornac στο Αστεροσκοπείο της Μασσαλίας και τη νύχτα πριν από τον Annibale de Gasparis στο Αστεροσκοπείο της Νάπολης στην Ιταλία. Ήταν ένας από τους πρώτους αστεροειδείς που ονομάστηκαν από έναν τόπο, παρά από ένα μυθολογικό ή εμβληματικό πρόσωπο ή έννοια. Αυτό το αντικείμενο αντιπροσωπεύει το σχήμα του αστεροειδούς που ξεδιπλώνεται. Η δυαδικότητά του, το β2, αντιπροσωπεύει την πόλη της Μασσαλίας.

γ. 402 Χλόη (αστεροειδής)

Το 402 Χλόη είναι ένας αστεροειδής που ανακαλύφθηκε από τον αστρονόμο Auguste Charlois στις 21 Μαρτίου 1895 από τη Νίκαια. Έκοψα το ανάπτυγμά του σε έναν ακρυλικό καθρέφτη που χρησιμοποιώ από το 2016.

δ1. 444 Γκύπτis (αστεροειδής)

δ2. Γκύπτis (ρέπλικα του Ιούλιου Βερν 9)

Αυτά τα δύο αντικείμενα είναι κομμάτια πανιών από τη Voilerie Phocéenne, κομμένα με ψαλίδι, ακολουθώντας τα μοτίβα τους. Το πρώτο συμβολίζει τον αστεροειδή Γκύπτis 444. Το δεύτερο αναπαριστά τη σύγχρονη ρέπλικα του αρχαίου ελληνικού ναυαγίου Ιουλίου Βερν 9, που ονομάζεται Γκύπτis, και βρίσκεται στο Μουσείο Ιστορίας της Μασσαλίας.

ε. Εφημερίς Αφροδίτης (20 Σεπτεμβρίου-17 Οκτωβρίου)

Οι εφημερίδες είναι αστρονομικοί πίνακες με τις συντεταγμένες αστρικών αντικειμένων από συγκεκριμένα σημεία θέασης. Ήταν κρίσιμες για την πλοήγηση, αλλά και για τον καθορισμό των τροχιών, των μεγεθών και των αποστάσεων των ουράνιων αντικειμένων. Σήμερα, παράγονται ψηφιακά. Σε αυτό το έργο, επηρεασμένη από το έργο της Dominique Castell, δημιούργησα μία εφημερίδα για τη θέση του πλανήτη της Αφροδίτης, όπως φαίνεται από τη Μασσαλία, κατά τη διάρκεια της παραμονής μου εδώ/εκεί. Μέρος της είναι χαραγμένο σε ακρυλικό, διαιωνίζοντας μια υποκειμενική και προσωρινή αστρική δραστηριότητα.

στ. Επαναλαμβανόμενος κύκλος

Ο επαναλαμβανόμενος κύκλος, που διατηρείται στο Μουσείο Ιστορίας, είναι μία από τις τέσσερις συσκευές που χρησιμοποιήθηκαν μεταξύ 1792 και 1798 για την εκτέλεση σύνθετων γωνιακών μετρήσεων που συνέβαλαν στον προσδιορισμό του μέτρου. Κάνω ένα παιχνίδι λέξεων από το όνομά του και το συμβολίζω με την ανάγλυφη απεικόνιση ενός όμορφου αντικειμένου που βρέθηκε στη Voilerie, το οποίο χρησιμοποιείται ως βάση για τη διάτρηση οπών στα πανιά.

ζ. Φουκώ (τηλεσκόπιο)

Το Φουκώ, που πήρε το όνομά του από τον δημιουργό του, είναι ένα εμβληματικό τηλεσκόπιο

που βρίσκεται στο Αστεροσκοπείο της Μασσαλίας. Ήταν το πρώτο τηλεσκόπιο με ασημένια επικάλυψη γυάλινο κάτωπτρο, το οποίο αποτέλεσε επανάσταση για την εποχή του. Το αντικείμενο αυτό αντιπροσωπεύεται από κομμάτια «αποτυχημένων» προσπαθειών κοπής άλλων αντικειμένων σε ακρυλικό γυαλί.

η1. Κουντέτο του Στεφάν (ομάδα γαλαξιών)

η2. Άννα (7 Οκτωβρίου)

Το η1 αντιπροσωπεύει την κοσμική σκόνη μέσα στην ομάδα γαλαξιών Κουντέτο του Στεφάν, η οποία ανακαλύφθηκε ανάμεσα σε πολλά νεφελώματα με το τηλεσκόπιο Foucault από τον Édouard Stephan το 1877. Το η2, τα άλλα 2,6 γραμμάρια φυτικής λάμψης, είναι η αδελφή μου και η μονοήμερη συνάντησή μας στις 7 Οκτωβρίου.

θ1. Δακτύλιοι του Κρόνου (12 Οκτώβρη)

θ2. Δακτύλιοι ιστίου

Αυτοί οι δακτύλιοι, που βρέθηκαν στην Voilerie, είναι κατασκευασμένοι από ορειχάλκο, γεγονός που τους καθιστά ακατάλληλους για ιστιοφόρο. Αντιπροσωπεύουν τον εαυτό τους στο θ2 και στο θ1 τους δακτυλίους του Κρόνου, τους οποίους επρόκειτο να δω κατά τη διάρκεια μιας νύχτας παρατήρησης, εδώ στη Μασσαλία, η οποία όμως ακυρώθηκε λόγω καιρικών συνθηκών.

ι1. Κοσμικό πράσινο φάσματος

ι2. χρόνια πολλά

Αυτά τα δύο αντικείμενα ταυτοποιήθηκαν μετά την εύρεσή τους. Πρόκειται για μίνι-ράβδους από την Voilerie με χρώμα κοσμικό πράσινο φάσματος, το χρώμα που θεωρείτο αυτό του σύμπαντος όπως φαίνεται από τη Γη, πριν αντικατασταθεί από το χρώμα κοσμικό λάττε (του καφέ) το 2002. Το κερί είναι για τα γενέθλια αγαπημένων προσώπων που νόμιζα ότι δε θα χάσω, αλλά χάνω, για ακόμη μια χρονιά: χρόνια πολλά!

ια. Μαύρη βανίλια (παγωτό)

Λυοφιλοποιημένο παγωτό, που ονομάζεται και φαγητό αστροναύτη, με γεύση μαύρης βανίλιας.

ιβ. Somewhere Near Marseilles (τραγούδι)

Ένα τραγούδι της Utada Hikaru, στα είδη ποπ και ντιπ χάουζ, που εξερευνά μια σχέση από απόσταση. Δε γνωρίζουμε αν οι δύο άνθρωποι συναντήθηκαν στη Μασσαλία ή όχι. Αλλάζοντας σχετικά συχνά τόπους εγώ η ίδια, βρίσκομαι σε αυτά τα συναισθήματα επιθυμίας και ανάγκης για συνδέσεις που μερικές φορές δεν ικανοποιούνται, δίνοντας χώρο και χρόνο να εξελιχθούν σε άλλα αισθήματα και νέες σχέσεις. Συμβολίζω αυτό το τραγούδι με αστεράκια που βρέθηκαν στους δρόμους της Μασσαλίας κατά τη διάρκεια αυτής της παραμονής, μέρος μιας μεγαλύτερης σειράς αστεριών που έχω συλλέξει από το πάτωμα τα τελευταία δέκα χρόνια.

Χλόη Παρέ – στο πλαίσιο της καλλιτεχνικής φιλοξενίας με το voyns voir, την Voilerie Phocéenne και το Μουσείο Ιστορίας της Μασσαλίας, σε συνεργασία με την Beaux-Arts de Marseille, την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδας, την Ελληνοαμερικανική Ένωση, σε συνομιλία με τις Clare Poolman, Dominique Castell, Aude Halbert, Celine Ghisleri, Anaïs Déléage, και σε επιμέλεια της Λουίζας Καραπιδάκη.

CLARE POOLMAN

Διασχίζοντας τους αφρούς, βρίσκοντας τον εαυτό σε εκτροχιασμό. Έπειτα, επιλέγοντας τη θέση της μη-γνώσης ή της μη-ακόμα-γνώσης.

Τα παρακάτω έργα είναι μια εξερεύνηση γραμμών, γραμμιάτων και χαρτογραφήσεων, που ξεδιπλώνονται υπό το φως των συναντήσεών μου με τη Ρόδο.

Οι γραμμές αναζητούν την αυτονομία τους πέρα από τις σημασίες που συνδέονται με τα συστήματα σημειογραφίας. Οι φιγούρες εμφανίζονται ανάμεσα στις δομές. Για μια στιγμή, οι φωνές τραυλίζουν και συγχρονίζονται.

1. Να γράφουμε τοίχους (γραμμές για όσους αναζητούν καταφύγιο). Ατελές κιτ κοπτικών προσαρμοσμένο από ένα κιτ *Χαρτοκατασκευών*, φωτοτυπία σε χαρτί και χαρτόνι.

Χρησιμοποιώντας καθημερινά εργαλεία—ψαλίδι, κόλλα—τα τούβλα και ο σοβάς του αρχοντικού αντικαθίστανται με γραπτά από διάφορες πηγές: καταχωρίσεις ημερολογίων στα αγγλικά, πρώιμα αλφάβητα, ανευρεθείσες σημειώσεις στα ελληνικά... Αυτό το έργο αποτελεί μαρτυρία για τους ανθρώπους που φτάνουν στη Ρόδο αναζητώντας ασφαλές καταφύγιο.

2. Να σχεδιάζουμε νήματα. Χαρτιά, μελάνια, απλώστρα ρούχων.

Γραμμές αρχίζουν να σχηματίζουν επιφάνειες: τα ίχνη των κινήσεων του χεριού γίνονται νήματα, υφαίνοντας επιφάνειες: μεταβαίνουμε από τη μία διάσταση στις δύο, στις τρεις και ξανά πίσω.

3. ΣΤΕΓΕΣ. Απτική εγκατάσταση σχεδίου, 25 μέτρα μαύρης αντιολισθητικής ταινίας.

Σαν να ήταν το υπερυψωμένο δάπεδο αυτού του μέρους της γκαλερί μια πτυχή—το σχέδιο διπλώνει από τον τοίχο στο πάτωμα. Μας προσκαλούν να περάσουμε τα χέρια μας πάνω από τις επιφάνειες και να αναζητήσουμε το περίγραμμα στην ημίφωτη περιοχή: ίσως το ίχνος ενός παλιότερου χώρου, ίσως η προβολή ενός μελλοντικού.

4. Καστέλλο, Πλατεία Κλεόβουλων 1, Ρόδος. Βιντεοζωγραφική προβεβλημένη σε κινητό τηλέφωνο, 3 λεπτά.

Γραμμές σε σκιά, που προβάλλονται από έξω χάρη σε μια φυσικά δημιουργημένη κάμερα obscura, διασχίζουν τον τοίχο στο Παλάτι του Μεγάλου Μαγίστρου των Ιπποτών της Ρόδου.

5. Πόσο πολλή είναι η αγάπη μου; Φάκελος αλληλογραφίας από το ροδίτικο χαρτοπωλείο Μακρής.

Ένας φάκελος ανοίγει, αποκαλύπτοντας το εσωτερικό μπλε που διασφαλίζει την οικειότητα του περιεχομένου του.

6. Χαρτοκατασκευές: Οδηγίες. 6λεπτο ηχητικό, μία φορά κάθε 15 λεπτά. Σε συνεργασία με τον Χρήστο Καράτσαλο.

Ένα παιδί διαβάζει ένα σύνολο οδηγιών που δεν έχει ξαναδεί ποτέ. Στη συνέχεια, το παιδί βοηθά τον ενήλικα να διαβάσει τις οδηγίες σε ένα αλφάβητο και μια γλώσσα που ο ενήλικας δεν καταλαβαίνει. Οι οδηγίες ανήκουν σε ένα σπάνιο αρχιτεκτονικό μοντέλο που βρέθηκε στη Ρόδο. Εξηγούν πώς να φτιάξει κανείς μια χάρτινη εκδοχή του αρχοντικού Γ. Σβάρτς, χαρακτηριστικού της παραδοσιακής ελληνικής αρχιτεκτονικής του 18ου αιώνα.

7. Πρέπει να τα κρατήσουμε για λίγο με τα χέρια μας. Ινδική μελάνη σε 4 φύλλα χαρτιού καρφιστωμένα μαζί.

Ο τίτλος του έργου, εμπνευσμένος από το *Χαρτοκατασκευές: Οδηγίες*, είναι μια απόκριση σε μια σειρά από στήλες της Νισύρου (3ος - 4ος αιώνας μ.Χ.) που συνάντησα στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Ρόδου. Διαφορετικές συνθέσεις έχουν σκαλιστεί ανάγλυφα σε κάθε μαρμαρίνη στήλη: πατέρας και γιος, τρία αδέρφια, ένα ζευγάρι... Συχνά βάζουν το χέρι στην καρδιά, κάποιες φορές το ένα χέρι βρίσκεται στο χέρι του άλλου.

***Αντιγραφή Επικόλληση.** Κείμενο δομημένο με μηνύματα που ανταλλάξαμε κατά τη φιλοξενία μας.

Καθώς και στην Λουίζα Καραπιδάκη, ευχαριστίες:

- Anaïs Deléage
- Άννα Παπαδοπούλου
- Aude Halbert
- Auréline Caltagirone
- Αλέξανδρος Αγγελάκης
- Λαμπρινή Κωστίκα
- Λίλα Μανιώτη
- Διονύσης Καράτσαλος
- Dominique Castell
- Bernadette Clot-Goudard
- Frey Tamás
- Κωνσταντίνα
- Χλόη Παρέ
- Χρήστος Καράτσαλος
- Χριστίνα Ιορδανίδου
- Malvina Tsiora
- Μιχάλης Μακρής
- Etta Marthe Wunsch
- Sophie Blet
- Céline Ghisleri
- Coline Bertolle
- Όλγα Βλάσση

— Clare Poolman
στα πλαίσια της φιλοξενίας στο παράρτημα της ΑΣΚΤ στη Ρόδο το 2024, σε συνεργασία με την Beaux-Arts de Marseille, το voyons voir, την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδας, την Ελληνοαμερικανική Ένωση, και σε διάλογο με την Χλόη Παρέ και τον Dominique Castell.

*ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙΚΟΛΛΗΣΗ

Πολλά για τις κινήσεις
Οι προετοιμασίες συνεχίζονται
Πες μου πού και πότε
Πες μου αν μπορώ να έρθω να βοηθήσω
Θα πάω προς τη θάλασσα σήμερα
Παραυπάρχουν συμπτώσεις εδώ
Θα το αφήσω εδώ προς το παρόν
χρησιμοποίησε το λείζερ-κάπτερ
παιχνίδια φωτός στο κάστρο
τα απομεινάρια κάποιου πράγματος
“χρήσιμου”
πήγαινε πάνω μετά το πάνω στην
κεντρική σκάλα και κοίτα πίσω
ποια είναι η διαφορά μεταξύ ενός
καλλιτέχνη και ενός τουρίστα;
πώς πρέπει να μοιάζει ένα
αποτέλεσμα
πολύ λεπτή γραμμή
Μπορώ να βοηθήσω κάπως;
αναζωογονητικό
Σου έχω πει ότι βρίσκω αστεράκια
στο πάτωμα;
σημαντικά πράγματα που
αποκλείστηκαν
Somewhere near Marseilles
Καληνύχτα Κλαρ
τέτοιοι γρίφοι είναι οικείοι
(προσέχουμε να μην
κοπούμε)

ο τοίχος έπεσε
εδώ-είναι
κενό
κενό, χάσμα και άδειο
ευχαριστώ
Καληνύχτα
το κείμενο οδηγεί στον τοίχο
Φτιάχνω ένα τέρας
Καλημέρα Χλόη
Απίστευτο
(αστεροειδής)
ακόμα να υφανθεί
ευχαριστώ
χρησιμοποιώ τα σπίρτα σου
τώρα θα αφήσω τα πάντα στην άκρη
είμαστε όλοι επαναλήψεις
ευχαριστώ
χαρτί ψαλίδι πέτρα
συμφώνησα μαζί σου στα ιαπωνικά
αυτά τα τετράγωνα
έχουν μια δύναμη
η απόλυτη μορφή τους
και η
είναι σε αυτό το μέρος
και τι κάνουν

το κατακρεουργώ
Καλημέρα Clare
Μου αρέσει το οριζόντιο
δομικές/κεντρικές διορθώσεις
Γεια σου Χλόη

CHLOÉ PARÉ

Ephemerides (object group), 2024

Cotton voile, rope, stainless steel mesh, mirror I have had since 2016, polyester sail bits, polymer clay, acrylic sheets, 5.2 g plant-based glitter, brass rings, fiberglass battens, candle, freeze-dried ice cream, stars found on the floor in Marseille

Ephemerides (object group) is a set of dualities transcribing stellar and sensory objects, experiences, and apparatuses grounded in Marseille. A symbolic plateau bears urban pavement failures and cosmic cracks; an ephemeris of Venus becomes eternalized and undone on a plexiglass cenotaph; asteroids become city-, human-, and shipwreck- ontologies; a galaxy group and a sister inhabit their multiplicities in 5.2g of plant-based glitter; lived and missed moments are found in stars on the floor, a candle, and a song. Fictive museology and sailcrafting intersect in a subjective constellation of the city of Marseille, transformative ruptures, and distant narratives of otherworldly longing.

This series was shaped by several objects connected with the city itself, the Marseille History Museum, Voilerie Phocéenne (a local sailmaker), and the Marseille Observatory. I was inspired by very specific objects, but also by the processes of these partner locations. The fascinating narrative and the historical and material positioning of the Museum gave me a framework to create my own contextualized imaginary collection. At the same time, the functional and enigmatic beauties of sailmaking, of deployability, and of things that are meant to travel but sometimes don't, introduced me to a new set of material practices and investigations. These introductions were coupled with my art research on astronomical and scientific narratives and concluded with this set of discoveries that contain current, past, and future questions, clues to a world unfolding in quantum time in my hands, my brain, and my laptop. From here I give a brief background for each object/duality.

α. Pavement failures/cosmic cracks

On the one side, this object is a conceptual plateau of the (broken) pavements of Marseille. On the other, it represents cosmic cracks (or cosmic strings), which are hypothetical topological defects caused in the early universe, when the temperature suddenly changed, like cracks appearing in ice. The parts are made of cotton voile and are technically informed by the square sails of ancient ships. They simultaneously break

and connect through the pattern laser-cut on them, proposing a healing ontology.

β1. 20 Massalia (asteroid)

β2. Marseille (city)

β1 is Massalia 20, an asteroid discovered on 19 September 1852 by Jean Chacornac at the Marseille Observatory and the night before by Annibale de Gasparis at the Naples Observatory in Italy. It was one of the first asteroids to be named after a place, rather than a mythological/iconic person or concept. This object is the asteroid's shape unfolding. Its duality β2 represents the city of Marseille.

γ. 402 Chloë (asteroid)

402 Chloë is an asteroid discovered by astronomer Auguste Charlois on 21 March 1895 from Nice. I cut its unfolding on a plexiglass mirror that I have had since 2016.

δ1. 444 Gyptis (asteroid)

δ2. Gyptis (Jules-Verne 9 replica)

These two objects are sail scraps from the Voilerie Phocéenne, scissor-cut on the patterns on them. The one symbolizes the asteroid Gyptis 444. The second represents the contemporary replica of the archaic Greek shipwreck Jules Verne 9, named Gyptis, located at the Marseille History Museum.

ε. Venus Ephemeris (September 20-October 17)

Ephemerides are astronomical tables with the coordinates of stellar objects from specific points of view. They were crucial for navigation and also for defining the orbits, sizes, and distances of celestial objects. Today, they are generated digitally. In this piece, influenced by the work of Dominique Castell, I generated an ephemeris for the position of Venus, as seen from Marseille, during my residency here. Part of it is engraved on plexiglass, eternalizing a subjective and temporary stellar activity.

στ. Repeating circle

The repeating circle, preserved at the History Museum, is one of four devices used between 1792 and 1798 to perform complex angular measurements that contributed to determining the meter. I draw a wordplay from its name and symbolize it with the relief of a beautiful object found in the Voilerie, which is used as a base to perforate holes in the sails.

ζ. Foucault (telescope)

Foucault, named after its creator, is an iconic telescope located at the Marseille Observatory. It was the first telescope with a silvered glass mirror, which was a revolution

for its time. This object is represented by pieces of "failed" attempts to cut other objects on acrylic glass.

η1. Stephan's quintet (group of galaxies)

η2. Anna (7 October)

η1 represents the cosmic dust within Stephan's Quintet group of galaxies, which was discovered among many nebulae with the Foucault telescope by Édouard Stephan in 1877. η2, the other 2.6 g of plant-based glitter, is my sister and our one-day encounter on October 7.

θ1. Rings of Saturn (October 12)

θ2. Sail rings

These rings, found in the Voilerie, are made of brass, which makes them unusable for a sailboat. They represent themselves in θ2 and in θ1 the rings of Saturn, which I was supposed to see during a night of observation here in Marseille but which was canceled due to weather conditions.

ι1. Cosmic spectrum green (2002 color of the universe)

ι2. happy birthday

These two objects were identified after they were found. They are mini-battens from the Voilerie and have the color cosmic spectrum green, the color thought to be that of the universe as seen from Earth before it was replaced by the color cosmic latte (the coffee) in 2002. The candle is for the birthdays of loved ones that I thought I wouldn't miss, but I do, for another year: happy birthday!

ια. Vanille-noire (ice cream)

Freeze-dried ice cream, also called astronaut's food, with black vanilla flavor.

ιβ. Somewhere Near Marseilles (song)

A song by Utada Hikaru, in the pop and deep house genres, exploring a long-distance relationship. We don't know whether the two people met in Marseille or not. By changing places myself somehow often, I land in these feelings of longing and need for connections that sometimes fall through, giving space and time for others to develop. I symbolise this song with small stars found in the streets of Marseille during this residency, part of a larger series of stars found on the floor that I have been collecting for the last ten years.

Chloe Paré—as part of the residency with voyons voir, the Voilerie Phocéenne, and the Marseille History Museum, in collaboration with the Beaux-Arts de Marseille, the Athens School of Fine Arts, the Institut Français de Grèce, the Hellenic American Union, in conversation with Clare Poolman, Dominique Castell, Aude Halbert, Céline Ghisleri, Anaïs Déléage, and in curation by Louisa Karapidaki

CLARE POOLMAN

Crossing the wake and finding oneself adrift.
Then choosing to stay in the position of not
knowing, or not-yet-knowing.

The following works are an exploration of
lines, letters and mappings, unfolding in the
light of my encounters with Rhodes.

Lines seek their autonomy beyond the
meanings connoted by systems of notation.
Figures introduce themselves amongst the
structures. Voices stammer and synchronise,
for a moment.

**1. To write walls (lines for those seeking
shelter).** Incomplete kit of cutouts adapted
from a *Paperstructures* kit, photocopy on
card, cardboard.

Using everyday tools - scissors, glue - the
bricks and plaster of the *archontiko* are
replaced with writing of various sources:
journal entries in English, early alphabets,
found notes in Greek... This piece bears
witness to the people arriving in Rhodes in
search of a safe home.

2. To draw threads. Papers, inks, laundry
rack.

Written lines begin to form surfaces; traces of
the hand's movements become threads,
weaving surfaces; we shift from one
dimension to two, to three, and back.

3. ROOVES. Tactile drawing installation,
25m of black anti-slip tape.

As if the raised floor of this half of the
gallery were but a fold, the tape drawing
folds from wall to floor. We are invited to run
our hands over the surfaces and scan the
penumbra for an outline: perhaps the trace of
a former space, perhaps the projection of one
to come.

4. Kastello, Kleovoulou Square 1, Rhodes.
Videopainting displayed on smartphone, 3'.

Lines in shadow, projected in from outside
thanks to a naturally occurring camera
obscura, traverse the wall at the Palace of the
Grand Master of the Knights of Rhodes.

5. How big is my love? Standard envelope
from Rhodian stationer Makris.

An envelope is opened, revealing the blue
lining intended to ensure the intimacy of its
contents.

6. Paperstructures: Instructions. 6-minute
audio, played once every 15 minutes. In
collaboration with Kristos Karatsalos.

A child reads a set of instructions that they
have never seen before. Then, the child helps
the adult to read the instructions in an
alphabet and a language the adult does not
understand. The instructions belong to a rare
model kit found in Rhodes. They tell how to
make a paper version of the *archontiko* of G.
Schwartz, a house characteristic of 18th
century traditional Greek architecture.

**7. We should hold them for a while with our
hands.** Indian ink on 4 sheets of paper pinned
together.

Its title taken from *Paperstructures:
Instructions*, this piece is a response to a
series of steles from Nisyos (3rd - 4th centuries
AD) encountered at the Archeological
Museum of Rhodes. Different groupings are
carved in relief on each marble stele : father
and son, three siblings, a couple... Often they
place a hand on the heart, sometimes a hand
in the hand of the other.

***Copypaste.** Text constructed with messages
exchanged during our residency.

As well as to Λουίζα Καραπιδάκη,
my thanks to:
Anaïs Déléage
Άννα Παπαδόπουλος
Aude Halbert
Auréline Caltagirone
Αλέξανδρος Αγγελάκης
Λαμπρινή Κωστίκα
Λιλά Μανιάτες
Διονύσης Καρατάσαλος
Dominique Castell
Bernadette Clot-Goudard
Frey Tamás
Κωνσταντίνα
Χλόη Παρέ
Χρήστος Καρατάσαλος
Χριστίνα Ιορδανίδου
Malvina Tsiora
Μιχάλης Μακρήs
Etta Marthe Wunsch
Sophie Blet
Céline Ghisleri
Coline Bertolle
Όλγα Βλάχση

— Clare Poolman
as part of the 2024 residency at the ASFA
annexe in Rhodes, in collaboration with the
Beaux-Arts de Marseille, voyons voir, the
Athens School of Fine Arts, the Institut
Français de Grèce, the Hellenic American
Union, and in conversation with Chloé Paré and
Dominique Castell.

*COPYPASTE

Lots about the movements
Preparations still going
Let me know where and when
Let me know if I can come help
I will go towards the sea today
There are too many coincidences here
I'll leave it there for now
use the laser-cutter
light games in the castle
the remnants of something "useful"
go up to the top beyond the top of the
main staircase and look back
what is the difference between an artist
and a tourist?
how an outcome should look like
very thin line
Can I help somehow?
vivifying
Have I told you I'm finding little stars on
the floor?
important things that got excluded
Somewhere near Marseilles
Good night Clare
such conundrums are familiar
(we are careful not to cut
ourselves)
the wall fell off
hereness
béant
κενό [keno]
void, gap and empty, vacuous
thank you
Goodnight
the text drives into the wall
I am creating a monster
Morning Chloe
Unbelievable
(asteroid)
still to be woven
thank you
I've been using your matches
now I'll leave everything aside
we are all repeats of something
thank you
paper scissors stone
I just agreed with you in Japanese
those squares
have a power
their absolute shape
and the
they are in this place
and what they do
I'm massacring it
Good morning Clare
I like horizontal
structural/central corrections
Hi Chloé